

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 85

Girona, dimarts, 23, de febrer de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Volem una moral d'austeritat

Al grandios miting de la Plaça de la Independència, destacà, gairebé en tots els discursos, una nota francament d'actualitat: el desig feturós d'acabar d'una vegada i per sempre amb la immoralitat de la reraguarda. Clar, que no ens referim a l'encarcerada moral cristiana, superficialíssima i hipòcrita. No. La nostra moral té un nervi absolutament proletari, netament revolucionari. És moral d'austeritat, de sacrifici, d'heroisme. La típica «diversió», és producte de la pilleria burgesa, que xuclava la sang i la vida de la classe treballadora en els dies feiners tot concedint-li el jorn hebdomadari d'esbarjo envilit i falsejat!—El diumenge era la més antiproletària de les pàgines viscudes per la classe obrera. El cinema era, a fi de comptes, un instrument més al servei de la burgesia. Era l'autèntic opi de les masses treballadores.

Avui, és veritat, no havem creat encara el nostre cinema de classe, al servei de la causa proletària. Però, sí, totes les organitzacions polítiques i sindicals, haurien d'aprofitar els dies festius per tal de crear un veritable tremp revolucionari en les masses obreres: conferències, converses, representacions al·legòriques, films evocant passatges de la nostra lluita antifeixista; pràctiques d'instrucció militar, treballs de fortificació; mitings llampats a l'aire lliure, etc.

Aquesta moral que exigim fóra la pedra fonamental de la victòria. Sols el dia que aconseguim interessar tots els explotats en l'epopeia antifeixista, guanyarem la guerra i farem la Revolució.

El Front de la joventut treballadora té molta feina a fer: despertar aquesta Girona tan pobra d'esperit com d'entusiasme. Cal desvetllar-nos. Cal rompre la monòtona vida de reraguarda i respirar els aires d'una nova vida que s'apropa!; però, que fàcilment podria esmunyir-se per si una eufòria a destemps, ens dormíssim damunt uns lloers conquerits amb la sang dels altres, dels veritables herois proletaris.

Prou frivolitat; prou ximpleria; prou balls; prou disbauxa i prou banalitat a reraguarda!

G U I O

Comentant un decret...

Realment, no era d'esperar que després de la profunda convulsió que encara vivim, el Govern de València sortís amb un decret ordenant l'obertura de curs en les Escoles Normals.

L'interès és estendre promptament el «Títol» als estudiants del Professional. És solucionar la situació d'aquests estudiants donant-los facilitats per a conquerir llurs objectius.

Res tindriem que oposar-hi, si el decret estés d'acord amb les necessitats revolucionàries presents. El cas és, però, que torna a obrir-se la Normal oferint les perspectives tradicionals que han portat a la rutina, en l'aspecte pedagògic,

i a la inconsciència professional, perquè el mestre ignorava la seva veritable missió davant l'infant. El problema de l'educació del nen, de la formació integral del petit, no fou mai degudament abordat per cap professor de Pedagogia. Cert que ens trobàvem en règim capitalista i que la democràcia republicana no podia pronunciar-se clarament, concretament, sobre aquest punt. Equivaldria a enfrontar-se amb el poder de l'Església i de la plutocràcia. Per això propugnava per l'escola laica i aquesta escola, no responia al problema. El seu lema: «L'esperit de l'infant deu forjar-se lliurement» era buit de sentit per al mestre. L'escola

nacional devia limitar-se a instruir.

La revolució ens el resol definitivament. Al mestre deu donar-se'l un contingut social, en llurs estudis, si aspira a portar a terme una obra d'educació.

Pel que es dedueix del decret, però, els nostres governants no s'han donat compte d'aquesta veritat. O bé és que no els importa que sigui l'escola qui consolidi les conquestes de les masses treballadores.

Igual pla d'estudis i idèntics programes. Iguals professors, més o menys lliberals, plens de dubtes, errors i vacil·lacions. Els mateixos alumnes banals, disposats a secundar qualsevol campanya reaccionària; amatents només a l'Aprovat de final de curs.

Realment, no era d'esperar un decret tan poc adient a les circumstàncies revolucionàries... Tan anti-revolucionari.

GRACIETA

CRÒNICA DIÀRIA

ANIMA DE VASSALL

Em poso a la màquina d'escriure sota l'obsessió d'una notícia que acabo de sentir del «Diari parlat». La següent: Amb assistència de l'ambaixador-espanyol i dels representants dels governs de Catalunya i d'Euzkadi, ha estat inaugurada a Londres una exposició anglo-espanyola, per la qual, mitjançant eloqüents estadístiques, hom demostra, d'una manera irrefutable, que a Anglaterra li convé més d'ajudar al govern llegítim d'Espanya que no pas als facciosos.

Admirable. Admirable sentit de la responsabilitat canina del vassall. El capitalisme espanyol ha viscut sempre a precari. Mai no ha tingut l'audàcia característica de l'època progressiva del seu imperi. La burgesia, com a classe social que, en un determinat període de la història, ha estat una força revolucionària que ha esmicolat les barreres regressives del feudalisme, ha tingut, durant el curs ascendent de la seva economia, l'esperit ambiciós i emprenedor dels navegants de l'època dels descobriments geogràfics i de la circumnavegació de les costes d'Àfrica. Justament diu el Manifest Comunista que la burgesia ha desenvolupat, en el transcurs de la història, un paper veritablement revolucionari.

La burgesia espanyola ha estat una excepció en el concert europeu. Com una malaltia hereditària, ha vingut arrossegant fins els nostres dies, el morb castrador de l'època dels reis catòlics, covarda, d'esperit mesquí, no ha fet de la península ibèrica la potència industrial de primer ordre que per les condicions polítiques i geogràfiques era possible de fer. Ha preferit, a canvi de consentir en ésser un país semicolonial, vegetar i anar tirant.

Sí, és cert. A l'imperialisme britànic li és molt més avantatjós un triomf de la generosa burgesia democràtica espanyola que no pas la victòria del feixisme germano-italià. Perquè els nostres demòcrates i reformistes ja estan satisfets si se'ls deixa anar fent la vida apacible i contemplativa de l'home ben menjat i ben begut. Fòrmula ideal que permetrà a la voracitat insadollable del capitalisme anglès de continuar explotant brutalment als proletaris espanyols i de seguir ostentant, sense disputa, per la seva envergadura i pel seu aire dominador i despòtic, el lloc de més pes en la nostra economia i, per tant, en la nostra política. I per això vessen la sang els fills de la classe treballadora?

Joan QUER

El gos que romp les seves cadenes és més brau que un lleó.

L'aviació feixista ha bombardejat Pobla de Segur, Seira i Capdella. Les víctimes, com sempre, han estat dones i infants.

Girona, però, continua dormint. Sembla mentida!

ABRIGALLS! ABRIGALLS, PER ALS NOSTRES FILLS!

Una orden que no agrada a los milicianos

Alto el Fuego!

¿Qué contestarles a esta gente, que tanto pregunta, por qué no se entra en Huesca? Esto es lo que me preguntaban muchos cuando estuve unos días de permiso en la retaguardia. ¿Qué hacéis tanto tiempo, tan cerca de Huesca? A muchos les contestaba que si querían saberlo, que subieran al frente a luchar. Pero, ¡ah! no subían, no. Muchos de esta especie conocí en mi pueblo; son gentes cobardes y egoístas. Algunos (pocos) son camaradas buenos, que también luchan por la causa, que te lo preguntan, pero a éstos, tampoco es muy prudente exponer la opinión que la mayoría tenemos del porqué no se entra en Huesca, pero ahora ya lo han dicho los camaradas dirigentes, falta... Bien que se moviera a todo dios y se dé lo necesario pronto, porque si no se va a aprovechar el enemigo. ¿Quién tiene la culpa de que no lo tengamos?... No lo vamos a discutir, pero que se solucione pronto, muy pronto.

El estado de espíritu de los camaradas de la Batería del P.O.U.M., es este: atacar. Haré un comentario anecdótico de los queridos camaradas, en los que hace tiempo que convivo muy a gusto por su espíritu revolucionario.

El Mando dice: ¡Muchachos, a tirar! y todo el mundo, sin que se tenga que decir dos veces, con entusiasmo cumple la orden; cuando

dice lo contrario: ¡Alto el fuego! esta orden no se obedece, pero no con aquel entusiasmo. Muchachos entusiastas, que todos están repletos de espíritu revolucionario. Todos esperan que se dé la orden definitiva de atacar, para que se tome de una vez.

J. PEDROS (Cuel)
(De "Artilería Roja").

El Cine y la Revolución

Domingo pasado, tarde en la Sala Mozart, se inauguraron las sesiones de cine organizadas por el Roig-Cine-Club, sección de cinema del Secretariado de Propaganda del P. O. U. M. El objeto de haber creado esta sección cuando estamos atravesando días difíciles para la suerte de la guerra y de la revolución, no significa en modo alguno, que sus componentes se desentendían de las demás tareas de militantes activos. Todo lo contrario. El cine es, hoy, un factor de primer orden para la propaganda y la misión del Roig-Cine-Club es la de fomentar el desarrollo de un cine que, al mismo tiempo que sirva de solaz en el descanso, ayude a completar la educación y preparación revolucionaria de la clase obrera. Confiamos que los militantes y simpatizantes de nuestro Partido se darán cuenta de nuestra pretensión y nos prestarán el calor necesario para que resulte provechosa y fecunda nuestra labor.

presentaran les representacions a l'acte que es convoca.

Iniciatives i suggeriments de les representacions convocades.

Cal doncs, volgut company, que amb la major urgència estudiem les possibilitats del vostre Municipi per a participar en aquest ajut a la lluita antifeixista, que amb fe tossuda de guanyar la guerra, aixafarem per sempre més a l'enemic.

Us saluda atentament el vostre afectíssim s. s.

Expèdit Duran Fernández

El company Josep Busquets Font, subaltern de Correus, fa a mans de l'alcaldia un bitllet del Banc d'Espanya, trobat a la via pública, que es illurà a qui acrediti li pertany.

Per mancar a lo disposat per l'alcaldia referent a la vagància i mendicitat ha estat detingut per la guàrdia urbana Joan Vives Roca, natural de Torredembarra (Tarragona).

Ha visitat als comissaris de la Generalitat i Ordre Públic, el conseller general d'Ordre Públic de Barcelona, ciutadà Martí Rouret.

Pro-Infància Obrera

S'ha rebut del veí poble d'Ullà els gèneres que al peu detallam per a Pro-Infància Obrera d'aquesta ciutat: 18 Kg. d'arròs, 254 ous, un bulto mongetes, dos bultos patates i cebes, tres llunes de pèsols, dos pots de llet, quatre paquets xocolata, tres bacallans i dos butifarras.

Pro-Infància Obrera dona les gràcies a l'Ajuntament d'Ullà i recomana als altres pobles veïns que l'imitin en bé de la causa.

Accident desgraciat

A la carretera de La Junquera, encreuament amb la d'Agullana i el lloc anomenat «Hostal d'en Quarts», ocorregué ahir a la tarda un accident que tingué fatals conseqüències.

Efectivament, un camió de gasdes de la casa Batlló, de Figueres, conduït pel xòfer Pere Peiró i Miquel Solà, topà violentament amb un cotxe turisme del servei de Sanitat Militar de fronteres on hi viatjaven diferents companys. Per efecte de la topada trobà la mort l'enomenat Pere Peiró i ferit greument el seu ajudant. Els ocupants del cotxe petit resultaren ferits encara que, afortunadament de tanta gravetat.

Aquesta tarda, a les cinc, és esperada la visita a la Conselleria d'Ordre Públic de la nostra ciutat de l'inspector de serveis d'O. P., ciutadà Josep Soler.

Administració Principal de Correus de Girona

CAIXA POSTAL D'ESTALVI

Aquesta Administració posa en coneixement del públic en general que per Decret de 13 del corrent mes es disposà:

1er. L'interès queda elevat al tres per cent en les llibretes de lliure disposició a partir del dia 1 de gener del any en curs.

2on. Deixa subsistent el tres i mig per cent per les llibretes a plaç d'un any; i

3er. Converteix les llibretes a plaç de tres i sis mesos en llibretes de lliure disposició, també a partir del dia 1 de gener d'enguany.

Partit Republicà d'Esquerra (Izquierda Republicanaj)

Es convoca als afiliats numeraris i de la Joventut del Partit Republicà d'Esquerra de Girona, a la reunió general extraordinària que tindrà lloc demà, dimecres, dia 23 del corrent, a les 10 del vespre, en el seu local social (Peixaterias Vells, núm. 1, pis primer del Cafè Norat), per a tractar assumptes de gran importància, entre els quals: «discutir i aprovar les conclusions o bases d'acord d'acció comuna, formulades per la Ponència mixta dels partits polítics i sindical obrers del Front Popular».

A aquest acte hi assistiran els peesidents del Consell Nacional i Regional del nostre Partit.

No hi manques!
Girona 22 de febrer del 1937. —
La Junta Municipal,

Es convoca a tots els afiliats del Sindicat Unic de Treballadors de la Generalitat a les Comarques Gironines C. N. T. A. I. T., a l'Assemblea General extraordinària que tindrà lloc el proper dimecres, dia 24 del corrent, a les 7 de la tarda, en el local de la Federació de Sindicats Unics, Ciutadans, 15, sota la següent Ordre del dia:

I.—Nomenament de la Mesa de discussió.

II.—Discussió dels informes presentats per la Ponència sobre estructuració dels Sindicats d'Indústria.

III.—Conveniència de nomenament d'un Delegat que assisteixi al Pla Regional del dia 25 del mes que som.

IV.—Assumptes generals.

Es recorda que l'assistència a l'Assemblea és obligatòria i necessària, per la importància dels assumptes que han de tractar-s'hi.

Girona, 22 de febrer de 1937

El secretari de Pro-Infància Obrera, acaba de fer unes manifestacions, durant una visita a dita beneficència, en la qual ha informat de la manera que marxa l'organització.

Diu que quant entra un infant evacuat, es procura acomodar-lo lo més bé possible, durant el dia els hi donen algunes lliçons, que a l'hora de menjar, també es procura que hi aixi ordre, s'els hi dona alguns temps d'esbarjo, en fi tota mena d'atencions i ensenyament; però també remarca que degut el nombre d'evacuats que arriben a aquesta ciutat, es veuen obligats a repartir-los entre els pobles veïns d'aquesta, com ja han estat framosos molts als pobles de Ullà, Fallines, Bordils, Vilamacolum i Arbucies i que també es deuràn enviar-ne a molts d'altres.

Felicitem als companys, per a l'obra que porten a cap, i que amb tant d'interès fan en bé de la causa.

Continueu la mateixa marxa, companys de la junta Pro-Infància Obrera.

To Girona està disposada a fer més esforços per als infants evacuats, i també en bé de la causa.

El Dr. J. Martí Genís, s'ha ofert per a donar els cursets de puericultura que ha organitzat pro-infància obrera d'aquesta ciutat.

Els cursets de Puericultura que organitza Pro-Infància Obrera correràn a càrrec del Dr. d'aquesta ciutat J. Martí Genís els quals començaran el prop vinent dijous, de 6 a 8 de la tarda, a la mateixa casa de Pro-Infància. Demanem a les companyes inscrites siguin pun-

tuals, a fi de que no perdin el més petit detall que el bon amic Doctor J. Martí Genís, amb molt d'entert dirigira.

Suscripció en pro Milícies Antifeixistes i Orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia

	Pessetes
Suma anterior.	112.455'03
Miquel Santaló	100
Suma.	112.555'03
Idem pro Hospitals de Sang	
Suma anterior.	133.756'71
Nens Santaló	35
Emili Oliveras	10
Suma.	133.801'71
Idem pro Refugiats	
Suma anterior.	7.330'75
Adelina Cortina de Santaló	42'50
Suma.	7.373'25

Espectacles

SALA BAKUNIN

Programa per avui
"Warner Bros" presenta

LA NOVIA DE LA SUERTE

Cinedrama per Barbara Stanwyck, Joel Mc. Crea i Pat O'Brien.
"Metro Goldwyn Mayer" presenta a Clark Gable, Jean Harlow i Myrna Loy en

ENTRE ESPOSA Y SECRETARIA

Completarà aquest programa

ESTAMOS CON VOSOTROS

Interessant reportatge de l'ajut del poble rus a la Revolució Espanyola, amb la recepció a Barcelona dels tripulants de la primera expedició arribada.

Vida del Partit

Club Esportiu Proletari

Són convocats tots els afiliats a la reunió general extraordinària que tindrà lloc el prop vinent dijous dia 25 del corrent i a les 9 i mitja de la nit a l'estatge social del P. O. U. M., tractant-se del següent ordre del dia:

Informe de la Junta.
Nomenament de secretari.
Idem comissió de futbol.
Assumptes general.
Esperem l'assistència de tots els socis.

La Junta.

Socors Roig del P. O. U. M.

Subscripció Pro-caçadores

Suma anterior.	5'00 ptes.
Carme Gayolà.	2'50 "
Dolors Cases	1'00 "
Sitges	5'00 "
X. X.	10'00 "
Total.	23'50

Tots els companys i companyes que vulguin prestar-se com a donadors desang, deuen passar per la porteria del Hospital de les Comarques Gironines, tots els dimecres de 7 a 8 del vespre, per fer l'anàlisi corresponent.

NOTICIARI

L'Alcaldia-Presidència del Consell Municipal de Girona, de conformitat amb aquest, ha circulat la següent invitació a totes les Presidències dels Consells locals d'aquestes Comarques:

Company:

El feixisme alçat en armes el 19 de juliol del 1936, destruí la màquina de l'Estat, provocant l'enderroc dels pilars que sostenien el règim capitalista. Una força nova, una concepció més profunda que les realitats humanes, més natural i més justa, substitueix, amb èxit creixent aquella organització, és la força del Municipi proletari que vivifica i illumina d'esplendor la futura societat que ha d'ésser vestida en el cimall de la Gran Victòria que s'apropa.

Són els ressorts del Govern que han sofert un afebliment que els anul·la; són les necessitats imposades per una guerra, dura i cruenta que amb calor de llama viva, nodreix el nou Municipi, carn i essència del poble autèntic; són els bastiments del nou ordre que s'estableix, que exigeixen el millor material i la major aportació d'elements per aixecar l'edifici consolidador de les nostres aspiracions redemptores; és la mobilitat de la guerra que no és pas un mite llunyà, sinó la realitat, un reguer de pólvora que corre, indeturable i que ens obliga a marxar amb la mateixa velocitat que ella, si no volem posar en perill el foc sagrat de les nostres il·lusions i no volem emmudir de vergonya i de dolor davant del món que ens contempla i davant de l'enorme responsabilitat que havem contret; i és la utilitat i l'esforç de la reraguarda representada per l'esperit ample, profund i conscient dels Municipis proletaris que ha de vigoritzar

amb fets, que són amors, els ànims i el decidit valor dels nostres companys que lluiten amb braó incomparable en els fronts de combat. Es amb aquests arguments i amb l'ànsia de donar la batalla definitiva al feixisme que els companys de la C.N.T. per boca de la seva representació en el Consistori de Girona proposaren i el Consell acceptà adreçar fervorosa i atenta invitació als Consells Municipals d'aquestes Comarques i en especial als que excedeixin de dos mil ànims per a que constitueixin brigades d'obrers, procurant excloure als minyons compresos en els allistaments corresponents als anys 1932 al 1936, per tal de que degudament equipats i proveïts de pics i pales i altres estris de treball s'ofereixin conjuntament a la Generalitat de Catalunya sota la direcció tècnica de la qual es construiran trinxeres, defenses i fortificacions de tota mena en els llocs més escaients de la costa i altres indrets de les nostres Comarques, convertint a la nostra terra en reducte i baluart indestructible del Front Popular que esclafarà per sempre més l'allau militar.

A dit objecte convido a tots els Ajuntaments d'aquestes Comarques, i en especial el vostre per tal de que assisteixi o sigui representat en la reunió que es celebrarà el proper dissabte 27 dels corrents, a les 10 del matí, en el Saló d'Actes del Consell Municipal de Girona i sota la següent Ordre del dia:

Exposició de la Presidència sobre la conveniència de fortificar les costes amb brigades sostingudes pels Municipis de les Comarques de Girona.

Proposta amb el nombre d'obrers, pics, pales, carretilles, etc., que

BARCELONA

Comunicat oficial del front d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — Duels d'artilleria a tots els fronts.

A la circumscripció Centre s'ha efectuat una descoberta al sector de Calabazares, La Caseta i Suelta Alta. Res de nou a la resta del front.

Manifestacions del president Companys

Barcelona (2 tarda). — Continuament van rebent-se telegrams a la Generalitat demanant la creació de l'exèrcit regular i comandament únic.

A migdia el President Companys ha parlat als periodistes i els ha manifestat que havia rebut la visita del consell de l'empresa "Magatzems Ale-

manys" el qual en nom de 300 obrers li havia fet lliurament de la quantitat de 2.000 ptes. per a que les destinés al que més desitgi. A més a més li han fet proves de col·laboració i afecte.

Ha dit també que estava esperant a Terradelles i Isgleas que han anat a València a fer una visita al govern.

Abans d'acabar —ha dit— vull manifestar-vos que demà es celebrarà una reunió del Consell de la Generalitat que promet ésser interessantíssima ja que en ella s'aprovaran els decrets de seguretat interior.

Aquesta reunió començarà a les 7.

També ha dit que les notícies que rebia de tots els fronts de lluita eren excel·lents per a les nostres armes.

MADRID

Com s'haurà d'efectuar la mobilització

València, 22. — La "Gaceta" publica el decret d'incorporació a files; el text del qual és:

Tots els individus pertanyents als cupus d'instrucció dels anys 1935, 34, 33 i 32, efectuaran llur incorporació a files en la data i en els llocs que es determinin per als de la incorporació de la lleva del 1936.

Tots els individus acollits als beneficis del capítol XVII de la vigent Llei de Reclutament, que essent sergents, caporals i soldats, pertanyin als cupus de files i d'instrucció dels anys 1935, 34, 33 i 32 s'incorporaran igualment a files.

Aquells individus que resideixin en territori lleial i llurs Caixes de Reclutament estiguin en zona facciosa, efectuaran llur presentació en la més pròxima a llur residència. Són exceptuats d'incorporar-se el personal següent: Comunicacions, Correus, Telègrafs, Ràdio, Telèfons, personal ferroviari, personal empleat en indústries de guerra. Aquesta última condició serà acreditada mitjançant certificat de les fàbriques i tallers autoritzats pel ministre d'Indústries, acompanyant certificat personal de l'obrer, lliurat pels comitès o organismes sindicals solvents.

També és exceptuat el personal de la Direcció General de Seguretat i policia, el que estigui servint en l'exèrcit i batallons de voluntaris i milícies voluntàries, degudament controlats, e nla data de la publicació d'aquesta Ordre-circular. Els obrers de les mines d'Almaden i els actualment dedicats a l'explotació de carbó a la conca minera de Puertollano (Ciudad Real) tots els quals resten militaritzats i posats al servei d'aquella indústria, la Direcció de la qual tramestarà a la Caixa o Centre als quals pertanyin els obrers esmentats, una relació certificada de l'excepció.

La "Gaceta" d'avui

València (4 tarda). — La Gaceta d'avui publica els següents decrets:

Incorporació a files de les lleves del 32 al 35. Destinant 100.000 ptes. per a habilitar un nou edifici destinat al president de la República senyor Manuel Azaña i convocant a oposició de

60 places per a inspector d'ensenyament.

Judici sumaríssim a Madrid

Madrid (4 tarda). — S'ha celebrat avui el judici de l'italià Manzoni de 17 anys acusat d'espionatge. Se li havia efectuat un registre que donà el resultat de trobar al pis on vivia una col·lecció de mapes, un codi secret i diferents ressenyes d'operacions als fronts.

El Tribunal l'ha condemnat a 6 anys i 1 dia de reclusió a un camp de concentració. L'ha salvat d'una mesura més enèrgica la seva edat.

La lluita a Madrid

Madrid (4 tarda). — En fer-se de dia s'ha oït un fort canoneig als voltants de Madrid que es suponia venia de la Ciutat Universitària o dels environs de la Casa de Camp. Durant dues o tres hores ha durat l'estrepit.

L'aviació lleial ha bombardejat amb encert les files avançades enemigues.

Andújar (4 tarda). — Un corresponent de l'agència Havas ha manifestat que al sector de Còrdova les forces lleials havien lograt trencar les línies enemigues ocupant després d'incessant lluita la posició de Clavellina. A Montoro també s'han ocupat per part de les forces revolucionàries algunes barriades extremes del poble.

L'atac sobre la Ciutat Universitària

Madrid (4 tarda). — El general Miaja ha rebut aquest migdia als periodistes i els ha dit que aquest matí les forces lleials havien iniciat un fort atac sobre la Ciutat Universitària ocupant-se la casa de l'assil de Sta. Cristina. Les forces rebels han sortit de les seves posicions per tal de desallotjar-los d'aquesta posició no havent conseguit el seu propòsit.

Ha acabat dient que al Jarama s'ataca portant també la iniciativa nosaltres.

OVIEDO

La conquesta d'Oviedo

Gijón, 23. — Es coneixen nous detalls de les operacions d'ofensiva que varen començar en les primeres hores del diumenge darrer.

Després de les quatre canonades que foren el senyal del començament de l'ofensiva, llançades per les nostres bateries, s'entaulà un duel artiller terrible. Però les bateries faccioses del Naranco solament dispararen durant dues hores. A les sis del matí únicament se sentia el tronar dels nostres canons.

Al sector Colloto-Lugones s'inicià la pressió sobre les darreres cases de Ventanielles, Quinta de Rohin i Cercas de la Carellada. No cessà la intensitat de la lluita en tot el matí, especialment sobre la Quinta de Robín, les parets de les quals queien destrocades. Moments després els soldats de la República es llançaven bravament a l'assalt dels parapets. L'enemic en un principi oposà alguna resistència, però en considerar-la impossible, els abandonaren desordenadament.

També s'avançà sobre Pontón de Vaqueros, i quedà gairebé envoltat l'Hospital de la Cadellada. Les forces de Lugones es llançaren damunt Fitoria, primer objectiu d'aquest sector, situat a les falces del Naranco. Es rebassà el turó de Villar i l'Orfanato Minero, en els parapets defensius del qual l'enemic oposà gran resistència; però l'atac fou tan vigorós i sobretot al turó d'Espionada, que els rebels quedaren envoltats pels lleials. Sis soldats facciosos caigueren al nostre poder. Cinc d'ells havien estat portats des de Galícia i l'altre era un conegut jove d'Oviedo.

A la tarda, aclarit el temps, actuà brillantment la nostra aviació, la qual castigà amb els seus bombardeigs els objectius previstos pel comandament. Espeses columnes de fum confirmaven, poc després, la precisió dels nostres aviadors.

Pel sector de l'Escamplero les nostres forces pressionaren per l'Aguilero i Otero amb direcció a la Reguera. Tots els parapets foren envoltats primer i presos després per assalt. Fou consumada l'operació en poc menys d'una hora. Els defensors d'Aguilero sorpresos per l'atac fugiren a la desbandada, aprofitant les darreres ombres de la nit. Passat l'Aguilero les nstres forces caigueren damunt La Trecha, en direcció a l'Escamplero, on l'enemic quedà en posició greu. Mitja hora més tard quedava reduïda tota resistència. A dos quarts de set del matí, la bandera tricolor onejava al punt més alt del mur damunt les restes de parapets i trinxeres. La possessió de La Trecha arrabassada a l'enemic és una important via de comunicació envers Grado. Després els milicians es dirigiren envers La Venta i quedaren les primeres cases on resistia l'enemic. Els milicians entraren per les finestres a l'interior de les cases, i s'entaulà dintre de cada immoble un aïllat combat cos a cos.

També es lluità al sector Olivares-El Mercadín. Les forces d'aquest sector iniciaren l'assalt abans de fer-se de dia. Les guerrilles avançaren i llançaren bombes de mà i cartutxos de dinamita. Cinc batallons actuaren conjuntament sobre Villafior a El Mercadín, Malquesada i San Lázaro. També després de forta resistència quedà al nostre poder La Tenderina, i després es passà a lluitar sobre la línia del ferrocarril basc, prop de la Fàbrica d'Armes de la Vega.

Per la part de Bonavista s'avançà i es deixà enrera la Casa del Ja-

bonero. Aquestes mateixes forces pressionaren per la Plaça de Braus Asil del Trezno i central elèctrica. Al sector de l'Asil foren sorpresos els facciosos, i quasi tots moriren a les trinxeres. Els tres objectius quedaren al nostre poder. Un batalló cobrí l'objectiu de Monte de Pando, a San Claudio que domina una important carretera. A mig matí, l'enemic estava en franca fugida. L'objectiu principal per La Vega fou el Cementiri vell i Convent de les Adoratríus, i aquest darrer quedava isolat d'Oviedo. Els carros d'assalt han estat el malastre dels rebels.

Les nostres bateries de Sant Esteban de las Cruces bombardejaren amb gran intensitat i precisió la caserna de Pelayo, la Plaça de Sto. Domingo, les Escoles del Postigo i una part del ferrocarril basc.

Pel sector Biedes-Grullos les nostres forces ocuparen el Pico del Harca, i caigueren sobre les trinxeres faccioses sense donar temps a la resistència enemiga. Poc després s'ocupava el mont Otero que domina la carretera de l'Escamplero a Penyaflor, única via de comunicació que els quedava als facciosos. S'ocupà igualment, la posició de Sierra de Cuero, a sobre d'aquest poble, prop de Penyaflor, i a mil cinc-cents metres de Grado.

Un grup de milicians realitzà una incursió al poble de Cuero, on s'apoderaren d'un canó del cinc i mig, fusells, municions, granades i queviures. Aquests milicians, complint ordres del comandament, es replegaren a llurs noves posicions que havien estat ja convenientment fortificades. Aquestes posicions són de gran importància per a l'atac a Penyaflor.

Les bateries del setge d'Oviedo, posicions dels sectors immediats, estiguieren algunes hores llançant metralla per l sboques de canons de tots els calibres.

Un càlcul aproximat de les baixes que en les accions del diumenge tingué l'enemic assegura que s'eleva a més de 1.500, entre morts i ferits. A més, en els combats d'ahir es trenca la proporció entre morts i ferits, ja que la ciutat es troba completament assetjada.

A les immediacions d'una posició nostra hem recollit aquest matí prop d'un centenar de cadàvers, vuitanta cinc fusells i vuit metralladores. També s'ha observat que una de les bateries faccioses del Naranco ha emmudit i es suposa que ha estat destruïda o desmuntada pels disparats dels nostres canons.

Després de la forta ofensiva iniciada per nosaltres sobrevingué la contraofensiva rebel, violenta en extrem, però que s'estrellà gairebé sempre contra les nostres defenses.

L'enemic tan sols ha aconseguit reconquistar l'Orfelinat Miner, a costa de veritables rius de sang. La reacció dels facciosos és desesperada. La lluita d'ahir durà vint hores, ja que acabaren els combats a mitja nit.

Darreres notícies d'Oviedo

Gijón (4 tarda). — Les darreres notícies que es reben de la capital asturiana donen compte de l'ocupació per part de les forces lleials dels tallers del ferrocarril. A més s'ha ocupat el convent de Santo Domingo. Les comunicacions i les línies han quedat tallades. El barri de Sta. Maria es troba tot en poder dels lleials.

ESTRANGER

Candidats que no són acceptats

Oran (4 tarda). — En el nomenament de candidats per a formar el municipi hi han hagut disturbis a una població veïna. Quatre membres d'un partit que hi havien estat enviats per a fer propaganda han estat assaltats per 300 manifestants entaulant-se una lluita on les ganivetades i els cops de porra han estat a l'ordre del dia. Hi ha nombrosos ferits.

Aniversari de Washington

Nova-York (4 tarda). — A tot Amèrica s'han celebrat amb gran lluïment les festes del 250è. aniversari de Washington.

Mariners anglesos solidaris dels lleials espanyols

Boston (4 tarda). — Els tripulants del vaixell anglès "Linarría" han enviat un comunicat al govern americà per a que privi que salpi aquest navili que porta mineral als rebels espanyols de Sevilla.

El "control de costes"

Londres (4 tarda). — Tots els diaris anglesos aquest matí es preocupen del "control de costes" començat abans d'ahir. Un d'ells esmenta que aquest control costarà a Anglaterra la mobilització de 10.000 mariners, el seu manteniment etc.

Els diaris també comenten la insolència de Von Ribentrop, ministre alemany que va plantejar al "comitè de no intervenció" la immobilització en què es troba l'or espanyol dipositat en bancs estrangers. L'ambaixador rus Maiski va contestar violentament a Von Ribentrop, originant-se una escena lamentable a la Sala.

A més d'aquesta qüestió sembla que vindran problemes difícils a resoldre pel comitè, ja que França està disposada a plantejar el problema de la retirada d'estrangers que lluiten a Espanya.

No obstant, però, el Comitè de Londres es prepara per a donar solució a tot el que planteja el conflicte espanyol.

L'obrer conscient i organitzat té el deure d'instruir-se.

freqüenteu les biblioteques.
assistiu a les conferències.
adquiriu les publicacions marxistes.

Porque el Socorro Rojo del POUM no forma parte del Comité Central d'Ajut als refugiats

La labor que ha realitzat el SOCORRO ROJO DEL P. O. U. M. en ajuda a los refugiados procedentes de Aragón y Madrid es sobradamente conocida de los camaradas antifascistas.

Las Colonias de refugiados instaladas en Alfarràs, Aiguafreda, Lèrida, Alp, Pruit, Tarragona, Berga, Tarrasa, etc., esfuerzos y sacrificios realizados para habilitar y mantener las mencionadas colonias de los innumerables obstáculos de orden material y moral que han debido ser vencidos para empujar hacia adelante la obra de socorro a los ancianos y niños, mujeres procedentes de las zonas de guerra, son pruebas irrefutables de interés y actividad que el SOCORRO ROJO DEL P. O. U. M. ha desarrollado en todo momento en miras a solucionar positivamente el difícil problema de los refugiados.

Sin embargo a pesar del deseo que siempre ha animado al SOCORRO ROJO DEL P. O. U. M. de colaborar con todos los organismos obreros y antifascistas en obra de ayuda a los refugiados, debido a maniobras partidistas de baja calidad, dicha colaboración no ha podido ser un hecho y el SOCORRO ROJO DEL P. O. U. M. se ha visto obligado a desarrollar una labor individual y que paradójicamente ha sido censurada por los mismos que con sus manejos no han permitido que la cooperación con los demás organismos antifascistas se llevara a cabo con todas las ventajas que hubieran proporcionado el trabajo en común en los momentos graves que atravesamos.

En la primera reunión que se celebró en la Consejería de Asistencia Social de la Generalidad para la creación del Comité Central d'Ajut als Refugiats" el SOCORRO ROJO DEL P. O. U. M. se vio obligado a retirarse del acto, solidarizándose con su actitud los compañeros de la F. A. I. y C. N. T. por los insultos de los representantes del S. R. I. infringieron a nuestra organización con el único propósito de excluirnos del Comité d'Ajut als Refugiats" sin preocuparse que los perjuicios que ocasionaba a la Revolución nuestro aislamiento forzado.

Más tarde, por la presión de los compañeros de la F. A. I. y C. N. T. fuimos invitados a la Conferencia Central que se celebró en el Casal del Metge con representantes de todas las organizaciones antifascistas para ir a la constitución del Comité Central d'Ajut als Refugiats" y a la aplicación inmediata de los acuerdos tomados en ella.

Todos los representantes que asistieron en la mencionada conferencia pueden testimoniar nuestro espíritu de colaboración y nuestro

deseo de trabajar positivamente en provecho de los refugiados en particular y de la Revolución en general. La impresión que produjo a la Conferencia la actuación de nuestros representantes se tradujo en el acuerdo de conceder un puesto dentro del Comité Central d'Ajut als Refugiats" al SOCORRO ROJO DEL P. O. U. M. EL COMITÉ CENTRAL DEL SOCORRO ROJO DEL P. O. U. M. aceptó con viva satisfacción el acuerdo de la Conferencia y se dispuso a trabajar con todo entusiasmo para solucionar con la cooperación de las demás organizaciones antifascistas, el grave problema de los refugiados.

Y cuando se iba a empezar una labor verdaderamente eficaz de todas las sindicales y organismos de ayuda EL COMITÉ CENTRAL DEL SOCORRO ROJO DEL P. O. U. M. recibió un oficio en el cual se le comunicaba que quedaba excluido del Comité Central d'Ajut als Refugiats" alegando motivos infantiles que dejaban traslucir la maniobra de bajo fondo de los "camaradas" del P. S. U. C. y del S. R. I.

Realizamos la oportuna protesta por escrito, hemos ofrecido nuevamente nuestra colaboración con

motivo de los refugiados de Málaga, hemos hecho todo lo que puede hacer un organismo de ayuda que desea sinceramente cooperar en los áridos trabajos de la Revolución, y la respuesta ha sido un silencio absoluto que delata claramente el deseo de apartarnos de los trabajos de socorro y ayuda a los refugiados.

Para que todos los camaradas antifascistas sepan el porque no formamos parte del Comité Central d'Ajut als Refugiats" hacemos pública esta nota, la cual no está inspirada en el deseo de dividir las fuerzas antifascistas, sino de demostrar que precisamente quién más alardea de trabajar por la unidad de todos los organismos antifascistas es quién, usando métodos jesuíticos, se obstina en levantar barreras que algún día pueden convertirse en infranqueables.

Y una vez más nos dirigimos a todo el proletariado español, a todos los compañeros antifascistas y a todos los organismos revolucionarios para que constaten que es en contra la voluntad del COMITÉ CENTRAL DEL SOCORRO ROJO DEL P. O. U. M. si este no colabora con los demás organismos antifascistas.

Pero a pesar de su aislamiento forzado, el SOCORRO ROJO DEL P. O. U. M. continuará su obra de ayuda al refugiado, organizando las Colonias que sean necesarias y dispuesto siempre a colaborar con los que sientan sinceramente la necesidad de destruir el régimen capitalista para edificar la nueva sociedad sin clases.

EL COMITÉ CENTRAL
DEL SOCORRO ROJO
DEL P. O. U. M.

Barcelona, 21 de Febrero 1937.

CARA

19 JULIOL 1936

El poble treballador (desenganyat). **Visca la Revolució Socialista!**

El partit comunista d'Espanya: (arrepentit). **Visca la República Democràtica!**

CREU

14 ABRIL 1931

El poble treballador. — **Visca la República Democràtica!**

El Partit Comunista d'Espanya. — **Visca la Revolució Socialista!**

Línia M. S. A.

Nou horari de trens

Des del 20 de febrer del 1937

N.º tren	Barcelona	Empalme	Girona	Figueres	Port-Bou
280	5'12	10'37	12'25	14'40	15'51
1214			5'07	7'26	3'14
242 bis	7'25	9'32	10'21	11'33	12'29
248 ter.	19'10	21'08	21'47		17'42

N.º tren	Port-Bou	Figueres	Girona	Empalme	Barcelona
243 bis			5'45	6'50	8'40
281	11'48	13'30	16'27	18'35	21'56
Pb. 61-247	14'55	15'43	17'00	17'48	19'56
1127	17'20	18'41	20'28		20'37

BIBLIOGRAFIA i Servei de Llibreria

Llibres i fullets que recomanem als nostres lectors i que poden servir immediatament:

Manifesto Comunista — per Marx i Engels. — Preu ptes. 0'30.

La guerra civil en Francia — per Karl Marx. — Preu ptes. 1'50.

S. Fenerbach i el fué de la filosofia clàssica alemanya per Frederic Engels. — Preu ptes. 1.

Marx y el marxismo per V. S. Lenin. — Preu ptes. 0'75.

Petrogrado en peligro — per Víctor Serge. (Madrid 1936-1937 Moscú 1919). — Preu ptes. 0'60.

La guerra estalla mañana — per Gorkin. — Preu ptes. 1.

Fulletó de L'Espurna 20 - El Taló de Ferro

molt capacitat». Em vaig posar a pensar que naturalment la companyia podia oferir-se els talents més colitzats, cosa que era impossible per un pobre diable d'obrer com Jackson. De totes maneres aquest detall em semblava secundari i conservava la idea que alguna raó tenia que haver-hi per a que Jackson hagués perdut el plec.

—Com és que no el vàreu guanyar aquest procés?— vaig preguntar-li.

L'advocat semblà quedar interlocat i amoinat amb la meua pregunta i a mi em va fer pena aquell pobre desgraciat. I va començar a gemegar. Jo crec que era plorant de naixença i de la raça dels vençuts des del bressol. Es queixava dels testimonis que no havien estat bons que per a fer declaracions favorables per a la part adversa; no els havia pogut arrencar ni un mot en favor de Jackson perquè sabien prou bé de quin dels dos costats podien esperar alguna cosa. Pel que es referia a

Jackson, trobava que era un tonto. S'havia deixat intimidar i confondre pel coronel Ingram. Aquest excel·lia en els contra-interrogatoris. Havia marejat a Jackson amb les seves preguntes i li havia arrencat respostes comprometedores.

—Però, com podia fer respostes comprometedores si la seva reclamació era de justícia?

—I que té que veure la justícia amb això?, va dir, i mostrant-me els nombrosos volums que omplien els prestatges del seu despatx:—Veieu tots aquests llibres?, és llegint-los que he après a fer una distinció entre el dret i la llei. Preguntéu-ho a qual-sevol curial. Cal anar a l'escola del diumenge per a saber el que és just, però cal furgar en aquests llibres per a saber el que és legal.

—Voleu significar-me amb això que Jackson tenia la raó i que malgrat això ha estat vençut? Vaig preguntar-li amb recança. Es que voleu insinuar que a l'Audiència del jutge Caldwell no s'hi fa justícia?

L'advocatet obri desmesuradament els ulls durant un instant, però prompte tota senyal de combativitat s'esborrà de la seva cara.

Varen recomençar els plans.

—Era una lluita desigual per a mi. Van enredar en Jackson i a mi i tot. Quina probabilitat de guanyar tenia jo? El coronel Ingram és un gran advocat. Si no fos un jurista de primer ordre, penseu que tindria en les seves mans els processos de les Filatures de la Sierra, del Sindicat de la terra de Erston, de la Berkeley Consolidada, de la Oakland, de la San-Leandro i de la Companyia Elèctrica de Pleasanton? Es un advocat de corporacions i a aquesta gent no se'ls paga per a fer el tonto (1). Perquè,

(1) La feina dels advocats de corporacions consistia en servir, valent-se de mitjans deslleials, els instints de rapinya d'aquestes associacions. El 1905, Mr. Theodore Roosevelt, aleshores President dels Estats Units, deixà un discurs per a l'arribada d'Harvard: «Tots sabem que en l'estat actual de coses un gran nombre dels més influents membres del col·legi d'advocats i més ben retribuïts en totes les aglomeracions riques, s'especialitzen en la elaboració de plans atrevids i ingeniosos amb l'objecte de permetre a llurs clients rics (individus o corporacions), de transgredir les lleis d'interès públic, en benefici de l'administració de les grans fortunes.»

només que les Filatures de la Sierra ja li donen vint mil dollars l'any? Ja us podeu figurar que és perquè els accionistes estimen que els val. No els valc pas jo. Si jo ho valgués no seria pas un fracassat i un mort de fam, obligat d'encarregar-me de processos com el de Jackson. Què penseu que hauria cobrat si l'hagués guanyat el seu procés?

—Se'm figura que l'hauríeu baldat.

Naturalment, cridà enrabiat. Bé tinc de viure (1).

—Té dona i criatures.

—Jo també tinc una dona i criatures. I no hi ha en tot el món àltre ànima que la meua per a preocupar-se si els manca o no per a menjar.

De sobte ses faccions s'entendriren. Va obrir el seu rellotge mostrant-me una foto miniatuira d'una dona i dues nenes.

(1) Aquest exemple dona una idea de la lluita a mort que pesava sobre tota la societat. Els homes es desstripaven mutuament com llops, afamats. Els gossos devoraven els petits, i Jackson era un dels més febles d'aquesta horda humana.